

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10Csp/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120281182
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:6120281182.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: advokátom JUDr. Jánom Šoltésom so sídlom Advokátskej kancelárie Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: R. P., X.. XX.XX.XXXX, L. R.G. XXXX/XX, XXX XX Y. Ú., zastúpená: Mgr. Peter Arendacký, advokát, so sídlom Železničarska 13, 814 01 Bratislava, o zaplatenie 6 052,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovanej sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou došlou na Okresný súd Banská Bystrica podanou prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5 141,58 eur s príslušenstvom a uplatnil si náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 06. februára 2017 so žalovanou Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 5 200,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Žalovaná svoju povinnosť riadne neplnila a preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Žalovaná na výzvu žiadnym spôsobom nereagovala, a tak právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 07. septembra 2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru bolo žalovanej doručené dňa 14. septembra 2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu nezaplatila, a tak sa dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19. novembra 2019 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi. Žalobca si v tomto konaní voči žalovanej uplatňuje len časť postúpeného nároku vo výške nesplatených dlžnej istiny úveru vo výške 5 141,58 eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila. Žalobca si zároveň uplatnil zákonný úrok z omeškania.

2. Okresný súd Banská Bystrica 21. júla 2020 vydal platobný rozkaz v zmysle žaloby pod sp. zn. 5Up/717/2020. Platobný rozkaz so žalobou a prílohami boli žalovanej doručený dňa 23. júla 2020. Voči predmetnému platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej

lehote odpor s vecným odôvodnením. Žalovaná v odpore uviedla, že podáva odpor voči platobnému rozkazu, nakoľko žalobou uplatnený nárok žalobcu nie je dôvodný. Žalobca k výzve na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nepredložil relevantný dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že výzva na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Zároveň žalobca k oznámeniu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej oznámené. Z úverovej zmluvy vyplýva, že žalobca si uplatňuje nárok aj zo zaplateného poplatku za poskytnutie poplatku vo výške 104,00 eur. Zmluvná podmienka o poplatku za poskytnutie úveru bola súdmi určená za neprijateľnú, a to rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 27Co/57/2019-193 z 18.07.2019, rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 05.12.2017 sp.zn. 5Co/158/2017, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice z 1.3.2017 sp. zn.13C/354/2014, pretože požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie veriteľom - bankou nesleduje záujmy spotrebiteľa. Od 10.06.2013 je ustanovením § 37 ods. 17 (predtým ods. 21) zákona o bankách bankám zakázané požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu. Poplatok za poskytnutie úveru sleduje len vlastný záujem veriteľa. Právny zástupca žalovanej v odpore poukázal aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája 2011, ktorý vyslovil, že je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). Suma 104,00 eur ako poplatok preto považuje za mimoriadnu splátku, resp. žalobca si mohol uplatniť nárok len zo skutočne poskytnutej istiny 5 096,00 eur, nakoľko žalovanej nebol poskytnutý úver vo výške 5 200,00 eur tak ako to tvrdí žalobca v žalobnom návrhu ale len vo výške 5 096,00 eur. Právny zástupca žalovanej v odpore ďalej uviedol, že z predloženej žiadosti o flexipôžičku vyplýva, že žalovaná spotrebiteľka bola slobodná, vyživovala jedno nepnoleté dieťa, počet členov rodiny bol 2, bývala u rodičov, bola ekonomicky neaktívna a poberala len materský príspevok vo výške 230,00 eur mesačne. V časti záväzkov nie je uvedený žiaden iný záväzok, ani mesačná splátka iných úverov, ani žiadne mesačné výdavky. Žalovaná mala v čase uzavretia predmetnej zmluvy poskytnuté od právneho predchodcu žalobcu už dva spotrebiteľské úvery, a to:

- zo zmluvy uzavretej dňa 12.09.2016 vo výške 4 970,00 eur, ktorý sa viazala splácať v mesačných splátkach vo výške 79,28 eur,
- zo zmluvy uzavretej dňa 20.09.2016 vo výške 1 400,00 eur, ktorý sa viazala splácať v mesačných splátkach vo výške 26,30 eur. Žalovaná spotrebiteľka mala okrem toho ešte jeden úver od nebankovej spoločnosti. Právny predchodca žalobcu v žiadosti o úver tieto splátky úverov nevyznačil napriek tomu, že tieto úvery právny predchodca žalobcu vo svojom registri evidoval a boli zverejnené aj v úverovom registri. Životné minimum na plnoletú fyzickú osobu bolo 198,09 eur mesačne a na nepnoleté dieťa bolo 90,42 eur mesačne. Pred uzatvorením zmluvy o úvere banka neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, nezohľadnila najmä schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a potrebné a primerané skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa splácať úver počas celej doby trvania zmluvy o úvere, nebrala do úvahy najmä výšku poskytnutého úveru, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa a nepnoletého dieťaťa, výšku splátky poskytovaného úveru, peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa, nezohľadnila ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré mali vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Žalovaná poberala materský príspevok 230,00 eur a mala vyživovaciu povinnosť voči svojmu nepnoletému dieťaťu. Neboli zohľadnené náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb a neboli zohľadnené ani mesačné splátky už skôr poskytnutých úverov, ani ďalšie mesačné výdavky. Z toho vyplýva, že žalovaná v žiadnom prípade nespĺňala podmienky pre poskytnutie úveru a už pred uzavretím zmluvy bolo zrejmé, že žalovaná nemá príjem na to, aby predmetný úver splácala od počiatku. Príjem bol vo výške 230,00 Eur, jedno nepnoleté dieťa, splátky úverov 105,58 Eur + splátka za tento úver 104,00 Eur, potom 230,00 Eur príjem - 198,09 Eur životné minimum - 90,42 Eur na nepnoleté dieťa - 105,58 Eur splátky úverov - 104,00 Eur za predmetný úver rovná sa mínus 268,09 Eur. Banka (právny predchodca žalobcu) nekonala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Banka nebola oprávnená vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru a keďže ide o hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 (posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver) úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pôvodný

veriteľ teda nemohol pristúpiť k zosplatneniu úveru. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa 17.januára 2025. Ako je uvedené, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo a preto pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 17.januára 2025, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Právny zástupca žalovanej v odpore ďalej namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. V zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené 2 podmienky a to postúpenie pohľadávky na oprávnenú osobu a ukončenie úverového vzťahu. Pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - Všeobecnou úverovou bankou, a.s. - t.j. bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom nedošlo k zosplatneniu celého dlhu žalovanej resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom. Pokiaľ teda Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom), Všeobecná úverová banka, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 19.novembra 2019 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ.. Žalobcovi v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Ďalšou skutočnosťou preukazujúcou neplatné postúpenie pohľadávky na žalobcu je aj nespĺnenie zákonných podmienok § 92 ods. 8 ZoB. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by neboli splnené podmienky pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. V danej veci nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, pretože právny predchodca žalobcu nemohol od žalovanej žiadať zaplatenie celej pohľadávky jednorazovo. Taktiež bolo uvedené, že poplatok za spracovanie úveru vo výške 104,00 eur sa považuje za mimoriadnu splátku. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaná zaplatila mesačné splátky splatné dňa 17.marca 2017 a 17.apríla 2017. Suma 104,00 Eur (poplatok) sa považuje za splátku splatnú dňa 17.mája 2017. Žalovaná sa tak do omeškania dostala so splátkou

splatnou dňa 17.júna 2017 a teda banka by eventuálne mohla úver zosplatiť pre nezaplatenú splátku splatnú 17.júna 2017. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by však banka mohla uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej 17.júna 2017, teda až po 17.septembri 2017. Z výzvy na predčasné splatenie však vyplýva, že banka vyhlásila predčasnú splatnosť ku dňu 08.septembra 2017, z čoho vyplýva, že banka nedodržala 3 mesačnú lehotu na možnosť uplatnenia práva § 565 OZ, a teda aj v tomto prípade nedošlo k platnému zosplateniu úveru. Právny zástupca v odpore zároveň poukázal, že žalobca nepredložil dôkaz o doručení výzvy na úhradu omeškaných splátok a oznámenia o predčasnej splatnosti úveru. V závere podaného odporu, právny zástupca žalovanej uviedol, že na základe nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a ďalších vyššie uvedených dôvodov, žiada, aby súd platobný rozkaz zrušil.

3.Právny zástupca žalobcu doručil súdu vyjadrenie k odporu žalovanej. Vo svojom vyjadrení uviedol, že odpor žalovanej považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaná v podanom odpore neuviedla žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že ich aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené pod číslom zásielky K., čo preukazuje predložený podací hárok. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovanej. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázali ich aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Právny zástupca žalobcu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení“. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložili aj výzvy ich právneho predchodcu, banky. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, preukazujú splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že preukázali, že ich právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaná napriek písomnej výzve ich právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky bola viac ako 90 dní v omeškani so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bola preukázateľne vyzvaná, tak týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná ich aktívna legitímácia v tomto spore. Tvrdenia žalovanej sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Nárok považujú za dôvodný a preukázaný. Navyše poukazujú na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len nárok na istinu spolu so zákonným úrokom z omeškania, a teda neuplatňujú si nárok na úrok a poplatky. V závere vyjadrenia právny zástupca žalobcu uviedol, že proti žalovanej si uplatňujú trovy aj za tretí úkon právnej pomoci podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky MS SR č.655/2004 Z. z. (vyjadrenie k odporu žalovaného).

4.Dňa 19.11.2020 doručil právny zástupca žalovanej vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Vo svojom vyjadrení právny zástupca žalovanej uviedol, že k upomienke zo dňa 28.júla 2017 žalobca síce predložil podací hárok, avšak podací hárok je bez dátumu a pečiatky pošty, čo nemožno považovať za relevantné preukázanie doručenia výzvy žalovanej v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. K žalobcom odkazovanému rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.júna 2003 zaujal stanovisko Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 24. apríla 2018 č. k. 1Cdo/147/2017 v ktorom uviedol, že „rozhodnutie 4Obo 210/01 je rozhodnutím v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné“. Čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu, tak je preukázané, že VÚB banka a.s. hrubo porušila svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď poskytla žalovanej úver bez akéhokoľvek posudzovania schopnosti splácať úver. VÚB banka a.s. nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, pretože pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver nebrala do úvahy žiadne príjmy,

výdavky a rodinný stav žalovanej a nebrala do úvahy žiadne údaje z úverového registra. Zo žiadosti o flexipôžičku jednoznačne vyplýva, že žalovaná spotrebiteľka bola slobodná, vyživovala jedno nepĺnoleté dieťa, počet členov rodiny bol 2, bývala u rodičov, bola ekonomicky neaktívna a poberala len materský príspevok vo výške 230,00 eur mesačne. Žalovaná mala v čase uzavretia predmetnej zmluvy od právneho predchodcu žalobcu už skôr poskytnutý spotrebiteľský úver, a to: - zo zmluvy uzavretej dňa 12. septembra 2016 vo výške 4 970,00 eur, ktorý sa viazala splácať v mesačných splátkach vo výške 79,28 eur a zo zmluvy uzavretej dňa 20.09.2016 vo výške 1 400,00 eur, ktorý sa viazala splácať v mesačných splátkach vo výške 26,30 eur. Žalovaná spotrebiteľka mala okrem toho ešte jeden úver od nebankovej spoločnosti. Keďže VÚB banka a.s. nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. tak podľa § 11 ods. 2 nebola oprávnená vyžadovať od žalovanej spotrebiteľky jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Keďže VÚB banka a.s. hrubo porušila svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. tak podľa § 11 ods. 2 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, potom poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol Krajským súdom v Trenčíne č. k. 27Co/57/2019-193 z 18.07.2019 a Krajským súdom v Košiciach č. k. 5Co/158/2017 z 05.12.2017 určený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, sa považuje za mimoriadnu splátku. V danom prípade podľa predloženého výpisu poplatok za poskytnutie úveru vo výške 104,00 eur. Z prehľadu splátok pripojených k žalobe vyplýva, že ku dňu zosplatnenia úveru 08. septembra 2017 žalovaná uhradila spolu sumu 270,14 eur (2 x 83,07 eur splátka = 166,14 + 104,00 eur poplatok). Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov celá suma je započítaná na dlžnú istinu 5.200,00 eur. Dojednaných termínov splátok sa bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru nedotýka, t.j. žalovaná bola viazaná dohodnutými splátkami s tým, že bola v rámci každej splátky povinná zaplatiť pomernú časť istiny, t.j. sumu 54,73 eur (5.200,00 eur delených 95 splátkami, posledná splátka vo výške 55,38 eur). Tým, že žalovaná platila splátky v pôvodne dohodnutej výške a zaplatila poplatok, ku dňu predčasného zosplatnenia úveru dňa 08. septembra 2017 nevykazovala trojmesačné omeškanie so zaplacením žiadnej splátky istiny, preto VÚB banke a.s. nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaná ku dňu 08. septembra 2017 uhradila spolu sumu 270,14 eur. Splatnosť každej splátky bola 17. dňa príslušného kalendárneho mesiaca a keďže pôvodný veriteľ vyhlásil splatnosť 08. septembra 2017, potom do vyhlásenia splatnosti úveru mala žalovaná uhradiť splátky splatné 17. 03. 2017, 17. 04. 2017, 17. 05. 2017, 17. 06. 2017, 17. 07. 2017 a 17. 08. 2017, t.j. 6 splátok. Keďže žalovaná uhradila sumu 270,14 eur, potom uhradila splátky splatné v mesiaci 03/2017 v istine 54,73 eur, 04/2017 v istine 54,73 eur, 05/2017 v istine 54,73 eur, 06/2017 v istine 54,73 eur, 07/2017 v istine 51,22 eur a neuhradenou do vyhlásenia splatnosti úveru zostala len splátka splatná dňa 17. augusta 2017. Platí, že žalovanej ostala zachovaná povinnosť uhrádzať splátky istiny po celú dobu trvania úverového vzťahu, po dobu 96 mesiacov, kde posledná splátka pripadala na 17. januára 2025. VÚB banka a.s. teda nemohla pristúpiť k zosplatneniu úveru, podľa zmluvy je konečná splatnosť úveru dňa 17. januára 2025, a keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo VÚB banka a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávka iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom), VÚB banka a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Pokiaľ teda VÚB banka postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a VÚB bankou a.s. neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“). Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nespliatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Ku dňu zosplatnenia pohľadávky žalovaná nebola v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Z uvedeného potom vyplýva, že nebola splnená podmienka nepretržitého omeškania po dobu viac ako 90 dní v zmysle ZoB, a teda zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Právny zástupca žalovanej poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 07. júla 2020 č. k. 9CoCsp/7/2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25. júna 2019 č. k. 9Co/308/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. februára 2019 č. k. 9Co/147/2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. februára 2018 č. k. 5Co/374/2017. V závere

vyjadrenia právny zástupca žalovanej uviedol, že vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu navrhuje, aby súd zamietol žalobu a žalovanej priznal trovy konania v plnom rozsahu.

5. Dňa 07.05.2021 doručil právny zástupca žalobcu podanie, ktorým ospravedlnil svoju účasť a účasť žalobcu na pojednávaní nariadenom na deň 13. mája 2021. V podaní zároveň uviedol, že s výzvou označenou ako „tretia upomienka“ súdu predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že predmetná výzva bola žalovanej odoslaná na adresu ňou uvedenú, a to pod číslom zásielky K. dňa 28. júla 2017, čo vyplýva priamo z podacieho hárku, kde je tento dátum uvedený. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že pokiaľ ide o vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej k ich vyjadreniu, tak poukazuje na ich vyjadrenie zo dňa 20. augusta 2020. Žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradila, a preto na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trvá v plnom rozsahu. V prípade, že žalovaná uzná nimi uplatnený nárok, tak navrhuje, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

6. Tunajší súd vo veci vytyčil termín pojednávania na deň 13. mája 2021. Právny zástupca žalobcu sa písomne ospravedlnil a súhlasil, aby súd rozhodol bez jeho prítomnosti a bez prítomnosti žalobcu. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalovanej. Súd pokračoval v konaní bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalovanej, Žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 06. februára 2017, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 06. februára 2017, zoznamom dokladov k Flexipôžičke, informáciami finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, oznámením o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, podacím hárkom č. I. 30,32,33,39,91, výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 02. marca 2020, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytnutie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými poisťovacími podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver, účtom žalovanej, treťou upomienkou - pokus o zmier zo dňa 28. júla 2017, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 08. septembra 2017, s doručenkou, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19. novembra 2019 uzavretá medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom, prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27. novembra 2019, platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 5Up/717/2020 zo dňa 21. júla 2020, odporom žalovanej, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu k odporu, vyjadrením právneho zástupcu žalovanej k vyjadreniu žalobcu, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

8. Z výsluchu právneho zástupcu žalovanej vyplynulo, že sa pridriava písomných podaní a žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej náhradu trov konania. K tvrdeniu žalobcu, že poštový podací hárok preukazuje zaslanie oznámenia žalovanej uvádza, že chýba na ňom nielen pečiatka pošty a podpis zamestnanca pošty, ale dokonca aj dátum podania. Zároveň dal do pozornosti rozhodnutie tunajšieho súdu pod sp. zn. 26Csp/91/2020, ktoré je právoplatné medzi rovnakými účastníkmi v obdobnej veci a rovnakých dôvodov, ako argumentuje žalovaná a v ktorom žalobcu zamietli. Právny zástupca žalovanej uviedol, že nemá žiadne prostriedky procesnej obrany, ktoré by súdu predložil za účelom doplnenia dokazovania.

9. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19. novembra 2019 súd zistil, že postupca Všeobecná úverová banka, a.s., a postupník Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 15 sa dohodli na postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

10. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 06. februára 2017 vyplynulo, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 5 200,00 eur. Zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú čiastku uhradiť v 95 mesačných splátkach po 88,70 eur (prvá splátka 17. marca 2017 a posledná splátka 17. januára 2025). Žalobca vzhľadom na neplatenie úveru riadne a včas

oznánil zosplatenie úveru dňa 08. septembra 2017. Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom (vo výške 5 382,66 eur = 5 141,58 eur istina(ktorá sa úročí počnúc najskôr dňom úrokovou sadzbou z omeškania až do jej zaplatenia), 220,03 eur - úroky a 21,05 eur - poplatky) bola žalovanej doručená dňa 14. septembra 2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19. novembra 2019 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 11. novembra 2019. Žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 5 141,58 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek pred žalobnej upomienke nezaplatila.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka / ďalej len OZ /, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

21.Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22.Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23.Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24.Podľa § 2 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

25.Podľa § 2 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27.Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

29. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými

a)ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b)prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

31.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. V danom prípade predmetom konania bolo zaplatenie pohľadávky žalobcu žalovanou vo výške 5 141,58 eur. Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavreli úvrovňujúcu zmluvu 6. februára 2017, na základe ktorej banka vyplatila žalovanej 5 200 eur na 96 mesiacov s tým, že žalovaná sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 88,70 eur. V predmetný deň banka na predtlačenom formulári spísala zoznam dokladov k úveru, z ktorého nie je zrejmé, či žalovaná mala príjem alebo nie. Bonita klienta bola zisťovaná v rámci úverového projektu.

Zo žiadosti o flexipôžičku je zrejme, že žalovaná v čase uzavretia zmluvy bývala u rodičov. Bola nezamestnaná. Uvádza čistý príjem vo výške 230 eur. Žalobca pred podaním žaloby vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky 2. marca 2020. Žalovaná si neplnila riadne povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, na základe ktorej skutočnosti banka pristúpila k pokusu o zmier 28. júla 2017, kedy oznámila žalovanej, že jej dlh je vo výške 259,04 eur a v prípade, že nedôjde k zaplateniu dlhu banka má právo od zmluvy odstúpiť. Banka listom z 8. septembra 2017 pristúpila k predčasnému splateniu úveru a súčasne vyzvala žalovanú, aby banke zaplatila v lehote 7 dní odo dňa doručenia 5 382,66 eur. Banka so žalobcom uzavrela 26. novembra 2019 zmluvu o postúpení pohľadávky a jej dlh k 11. novembru 2019 činí 7 080,87 eur.

33. Vzhľadom na námietku žalovanej súd sa zaoberal aktívnou legitímáciou žalobcu na podanie žaloby a posúdenie schopnosti žalovanej splácať úver zo strany banky pred uzavretím zmluvy. Žalovaná si riadne neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, z ktorého dôvodu banka zaslala žalovanej tretiu upomienku - pokus o zmier 28. júla 2017, ktorej doručenie žalobca preukazoval poštovým podacím hárkom, neopatrený podpisom zamestnanca pošty, dennou pečiatkou pošty. Banka 8. septembra 2017 vyhlásila okamžitú splatnosť úveru, ktorý právny úkon banky žalovaná osobne prevzala 14. septembra 2017.

34. Banka pri podaní žaloby súdu doručila VOP účinné od 1. júla 2016, podpísané žalovanou 6. februára 2017, v ktorých je v bode X. ods. 1 uvedené doručovanie a vyhlásenie klienta. Ak veriteľ poštu doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru spolu so splatným príslušenstvom, robí tak doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu dlžníka. Pre vylúčenie pochybnosti za poslednú známu adresu dlžníka sa považuje adresa klienta/dlžníka uvedená v úverovej zmluve, ibaže by dlžník banke písomne oznámil zmenu adresy pred dňom odoslania výzvy na zaplatenie zostatku úveru. Tieto písomnosti vrátane iných písomností /napr. upomienky, odstúpenia/ sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná /adresát neznámy, nezastihnuteľný, nesprávna adresa, adresát požiadal o doposielanie/, a to dňa podania zásielky. Inak sa písomnosť, ktorá bola zasielaná ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje za doručení dlžníkovi dňom, keď ju podľa údajov veriteľa prevzal, alebo ak bola písomnosť uložená na pošte v posledný deň lehoty stanovenej poštovým doručovateľom na jej vyzdvihnutie. V prípade keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje sa takáto písomnosť za doručení desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu. Uvedené platí pre všetky zasielané písomnosti. V prípade, ak sa veriteľovi vráti dlžníkovi zaslaný výpis z úverového účtu alebo nedoručiteľná zásielka, veriteľ je oprávnený takýto výpis skartovať. Tým nie je dotknuté právo dlžníka vyžiadať si aktuálny výpis z úverovaného účtu mimo určených pravidelných termínov ich zasielania. Banka zasiela výpisy z úverového účtu spravidla jeden krát ročne k ultimu roka. Banka svoju pohľadávku postúpila žalobcovi na základe uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok. Z dôvodu, že žalobca nevedel súdu preukázať doručenie tretej výzvy žalovanej ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver. Súd v tomto smere poukazuje na zákon č. 483/2001 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje vzťahy súvisiace s podnikaním bánk na území Slovenskej republiky s cieľom bezpečného fungovania bankového systému (§ 1). V ustanovení § 2 ods. 1 tento zákon definuje banku ako právnickú osobu so sídlom na území Slovenskej republiky založenú ako akciovú spoločnosť, ktorá má bankové povolenie (je osobitnou úverovou inštitúciou). Ustanovenie § 92 ods. 8 tohto zákona preto obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky, písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, avšak predmetom postúpenia môže byť peňažný záväzok klienta voči banke, s ktorým je nepretržite v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, pričom sa tiež vyžaduje existencia písomnej výzvy na úhradu peňažného záväzku adresovaná klientovi.

35. Špeciálna úprava postúpenia pohľadávky vychádza z osobitného postavenia bánk, ktoré disponujú bankovým povolením. Keďže cieľom zákona je právna úprava pri zabezpečení fungovania celkového bankového systému, bolo žiaduce stanoviť pevné pravidlá pri postupovaní pohľadávok bánk na iné subjekty, ktoré nie sú bankami, aby nedošlo k obchádzaniu zákona o bankách (napr. s postúpením nespliatných pohľadávok bánk súvisí ich ďalšia správa, pritom poskytovanie úveru bánk a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou).

36. Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách zákonodarca sledoval sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu (toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky, s výnimkou, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len

časti peňažného záväzku presiahol jeden rok). Zákomom stanovené podmienky postúpenia, akými sú postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, aspoň 90-dňová lehota trvania omeškania, umožňujúce postúpiť bankovú pohľadávku iba na vybrané subjekty, nepodporujú záver, že by hlavným cieľom sprisnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a neumožňujú odklon od pravidiel cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Bolo by v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý“ úver na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska.

37. Veriteľ môže pristúpiť k zosplatneniu úveru pri splnení dvoch podmienok, a to, že zosplatnenie je dohodnuté v zmluve a ďalšou podmienkou je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca preukázal zaslanie výzvy tvrdil jej odoslanie, ale súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz o jej odoslaní a doručení. Žalobca síce predložil poštový hárok z predmetného dňa bez uvedenia podpisu zamestnanca pošty a pečiatku pošty. Súdu nie je zrejmé, ako banka postupovala pri doručovaní výzvy. Výzvu je možné doručiť aj fikciou, pričom relevantným zákonným ustanovením, ktoré prichádza do úvahy je ustanovenie § 45 ods. 1 OZ. Z povahy veci vyplýva, že pri vzniku zmluvy prejav vôle ktorejkoľvek zo zmluvných strán, najmä žalobcu (oferenta), pôsobí ihneď len vtedy, keď je adresát prítomný (inter presentes). Z tohto dôvodu však bolo treba určiť aj okamih, v ktorom prejav vôle žalobcu smerujúci žalovanému pôsobí voči neprítomnej osobe (inter absentes). Účinnosť prejavu vôle voči neprítomnej osobe nastáva od okamihu, keď jej dôjde. Podľa názoru súdnej praxe a v súlade s teoretickými poznatkami prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. V tomto smere súd dáva do pozornosti R 27/2011, ale aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020. Z dôvodu, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, úver ostal živý a keď banka postúpila dlh žalobcovi nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky, z ktorého dôvodu súd považuje zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú podľa § 39 OZ pre rozpor právneho úkonu so zákonom.

38. Vzhľadom na námietku žalovanej ohľadne zisťovania bonity banky pred uzavretím zmluvy súd uvádza, že veriteľ podľa § 7 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, ale aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Cieľom zákonodárcu bolo efektívne zamedziť zadlžovanie spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne plniť. Pri získavaní informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa, veriteľ vychádza z informácií dodaných spotrebiteľom a z informácií získaných z dostupných zdrojov. Povinnosťou veriteľa je získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o spotrebiteľovej finančnej situácii. V prejednávanej veci veriteľ zistil, že klientka má mesačný čistý príjem vo výške 230 eur, býva u rodičov, nemá iný úverový vzťah. V zmysle uzavretej zmluvy úver mala žalovaná splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 83,07 eur. Podľa zákona o životnom minime, životným minimom pre jednu plnoletú osobu je suma 198,09 eur v rozhodnom období. Po odpočítaní mesačnej splátky by žalovanej na jej úhrady ostalo 146,93 eur, teda ani nie výška životného minima. Žalovaná teda nemohla spĺňať podmienky pre poskytnutie úveru a už pred uzavretím zmluvy bolo zrejmé, že žalovaná nemá príjem na to, aby úver riadne splácala. Banka pred uzavretím zmluvy nekonala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods. 1. zákona č. 129/2010 Z. z. Banka nebola oprávnená od žalovanej jednorázové splatenie úveru.

39. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a

pod. / . Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

40. V danom prípade súd z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobu zamietol. Žalobca v konaní nepreukázal, že výzva banky pred zosplatnením úveru bola doručená žalovanému, teda sa dostala do sféry žalovaného. Žalobca síce súdu predložil poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že banka žalovanému zasielala výzvu, avšak podací hárok nie je opatrený pečiatkou pošty, podpisom zamestnanca. Žalobca nepreukázal, že jeho pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca v konaní niesol dôkazné bremeno na preukázanie zákonom stanovených podmienok pre postúpenie pohľadávky, ktoré neuniesol a súd z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobu zamietol. Vzhľadom na podaný protinávrh súd dopĺňujúcim rozsudkom rozhodne o uplatnej časti nároku žalovaného.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Odvolanie proti rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.